

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на равното третиране и злоупотреба с власт, тъй като:

— незаконната процедура е приложена само по отношение на консорциума, в който е участвал жалбоподателят, което е в нарушение на принципа за недопускане на дискриминация. Също така изглежда, че единствената цел на незаконната процедура е била да се отстрани консорциумът на жалбоподателя от първото място в оценителния списък.

Жалба, подадена на 8 юни 2012 г. — Hammar Nordic Plugg/Комисия

(Дело T-253/12)

(2012/C 258/42)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподател: Hammar Nordic Plugg AB (Trollhättan, Швеция) (представители: I. Otken Eriksson и U. Öberg, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени изцяло или частично решението на Европейската комисия от 8 февруари 2012 година относно държавна помощ SA.28809 (C 29/10) (ex NN 42/10 и ex CP 194/09), приведена в действие от Швеция в полза на Hammar Nordic Plugg AB,

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че община Vänersborg не му е предоставила незаконосъобразна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, като му е отдала под наем и продала имот, който е публична собственост, под пазарната му цена. Според жалбоподателя Комисията е допуснала няколко грешки в преценката при правната квалификация на твърдените мерки за държавна помощ, тъй като:

— Комисията не е взела предвид обстоятелството, че предхождащото придобиване на обекта за сумата от 17 милиона шведски крони би могло да представлява държавна помощ,

— Комисията не е взела предвид обстоятелството, че действителната продажна цена от 8 милиона шведски крони е съответствала на пазарната цена на обекта,

— Комисията не е зачала принципа за частния инвеститор в пазарната икономика, като е възприела оценка, направена впоследствие в различен момент, за да обоснове решението си, а не при действителната продажба на частен инвеститор,

— така наречената „трета оценка в доклада на PwC“, извършена през март 2008 г., не представлява надежден показател за действителната пазарна цена на обекта, и

— Комисията не е взела предвид обстоятелството, че впоследствие обектът действително е продаден за 8 милиона шведски крони през май 2011 г. на публичен търг в рамките на производство по несъстоятелност на новите приобретатели.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като твърдяната държавна помощ не нарушава конкуренцията и не засяга търговията между държавите членки по смисъла на тази разпоредба.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на задължението на Комисията за провеждане на разследване и за мотивиране, като и на правото на защита на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 8 юни 2012 г. — Vakili/Съвет

(Дело T-255/12)

(2012/C 258/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bahman Vakili (Техеран, Иран) (представител: адв. J.-M. Thouvenin)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Общият съд:

— да отмени решението на Съвета за включване на жалбоподателя в списъка със санкционирани лица, приет въз основа на Решение 2011/783/ОВППС, на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 г. и на писмото на Съвета от 23 март 2012 г.;

— да отмени Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010, доколкото чрез него жалбоподателят е включен в списъка със санкционирани лица;

— да осъди Съвета да поеме съдебните разноски.